

A Pécsi Ítéltábla a Fazekasné dr. Kecskés Annamária jogtanácsos által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Földi András ügyvéd (fél címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen hagyatéki hitelezői igény érvényesítése iránt indított perében a Szekszárdi Törvényszék 2015. november 4. napján kelt 16.P.20.345/2015/11. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 174.200 forintot és ennek kamatait. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felek az elsőfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik, és kötelezte az alperest 5.000 forint részilleték állam javára történő megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában tényként állapította meg, hogy a felperes és néhai dr. **M I** között az utóbb nevezett személy elhalálozásáig egészségbiztosítási szolgáltatásra vonatkozó jogviszony állt fenn, mely alapján a felperes a vele szerződő szolgáltatónak az általa nyújtott fogászati alapellátásért havonta fix alapdíjat és teljesítményarányos díjat fizetett. Az elszámolás rendje szerint a fogászati szolgáltató legkésőbb a tárgy hónapot követő hónap 5. napjáig küldött jelentést a felperesnek, mint finanszírozónak, a felperes pedig a díjat a jelentés megküldésének hónapjában utalványozta a szolgáltatónak azzal, hogy a teljesítménydíjjal egyidejűleg került kifizetésre az alapdíj is, ezeknek az utalványozása a hónap 25. napjáig kellett megtörténjen. Néhai dr. **M I** a halálát megelőzően a betegsége miatt a fogorvosi alapellátást már ellátni nem tudta, helyettesítését az **A...** Kft. végezte, mely 2013. december hónapra vonatkozó tevékenysége ellenértékeként 246.218 forint összegű számlát állított ki dr. **M I** vevő részére. Néhai dr. **M I** 2014. január 22. napján elhunyt. Halála esetének bejelentésére a felperes, mint szolgáltató részére 2014. január 31-én szóban, 2014. február 3-án írásban került sor. A felperes 2014. február 3. napján dr. **M I** részére átutalt összesen 420.400 forintot, melyből 174.200 forint alapdíjként, 240.800 forint teljesítménydíjként, 5.400 forint további teljesítménydíjként került teljesítésre.

Néhai dr. **M I** törvényes örököse az alperes.

Az elsőfokú bíróság a 420.400 forint jogalap nélküli gazdagodás hagyatéki hitelezői igényként érvényesítésére irányuló keresetet részben találta megalapozottnak. Megállapította, hogy a fogorvosi

finanszírozás alapdíja minden esetben az adott hónapra vonatkozóan előzetesen került kifizetésre, a 2014. február hónapban teljesített 174.200 forint alapdíj felperes részéről történt megfizetésére tehát már a néhai dr. **M I** val fennállt jogviszonya megszűnését követően került sor. Erre az összegre az alperes néhai dr. **M I** örököseként nem jogosult, ezért annak és késedelmi kamatainak megfizetésére kötelezte az alperest. Egyebekben a keresetet alaptalannak találta, megállapítva, hogy a 2014. február 3-án felperes által teljesített összeg fennmaradó része olyan tényleges szolgáltatói teljesítmény ellenértéke, amelynek a teljesítésére 2013 decemberében sor került néhai dr. **M I** helyettese részéről. Figyelemmel arra, hogy az utóbbi részösszeg, mint hagyatéki vagyontárgy egészében fedezetet nyújt az alperes felperessel szembeni fizetési kötelezettségére, az elsőfokú bíróság szükségtelennek találta a Ptk.679.§ (1) és (2) bekezdésének az alkalmazását.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, kérve az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a keresete maradéktalan teljesítését. Fellebbezését azzal indokolta, hogy a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 34.§ (2) bekezdése szerint az egészségügyi szolgáltató legfeljebb annyi havi finanszírozásra lehet jogosult, ahány hónapig a hatályos szerződés alapján szolgáltatást nyújtott. Néhai dr. **M I** és a felperes között a jogviszony 211 hónap időtartamban állt fenn, ehhez képest a 2014. február hónapban teljesített összeg már a 212. hónapra eső havi finanszírozási díj volt, amelyre a szolgáltató a hivatkozott jogszabályi rendelkezés értelmében nem jogosult.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálása alapjául szolgáló tényeket helyesen állapította meg és a helyesen megállapított tényekből helyes jogszabályok alkalmazásával vonta le érdemben is helytálló döntését, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján - utalással a Pp.254.§ (3) bekezdésében foglaltakra is - helyes indokai alapján helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra utal még a másodfokú bíróság.

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (Ebtv.) 34.§ (2) bekezdése valóban akként rendelkezik, hogy az egészségügyi szolgáltató legfeljebb annyi havi finanszírozásra lehet jogosult, ahány hónapig a hatályos szerződése alapján szolgáltatást nyújtott, ebből azonban nem vonható le az a következtetés, hogy a ténylegesen nyújtott teljesítmény ellenértéke a szolgáltatót a jogviszonya megszűnését követően ne illethné meg. Az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III.3.) Korm. rendelet 6/C.§ (4) bekezdésének 2014. február hónapban is hatályos rendelkezése szerint a szolgáltató a finanszírozási szerződés megszűnését követően a teljesítményen - háziorvosi ellátás esetén a (3) bekezdés szerint bejelentkezett biztosítottak korcsoportos pontszámán - alapuló díjazás szerint jogosult a finanszírozási szerződés megszűnését megelőzően elvégzett jogviszony-ellenőrzések után járó díjazásra. Ez a jogszabályi rendelkezés a jogviszony-ellenőrzések díját a teljesítményen alapuló díjazásra való jogosultsághoz kapcsolja abban az esetben, amennyiben a ténylegesen elvégzett jogviszony-ellenőrzések ellenértékének megfizetésére a finanszírozási szerződés megszűnésének időpontjáig nem került sor. A jogszabály szövegében az is benne foglaltatik, hogy a teljesítményen alapuló díjazásra is jogosult a ténylegesen elvégzett teljesítménynek megfelelően a szolgáltató a finanszírozási szerződés megszűnését követően is. Ez egyébként nyilvánvaló. A ténylegesen elvégzett teljesítmény ellenértékét nem tarthatja meg a finanszírozó és nem utalhatja át olyan új szolgáltató részére sem, aki annak megfelelő teljesítményt

nem végzett. A 2014. február hónapban a felperes részéről az alperes jogelődje részére átutalt teljesítménydíj a felperes és az alperes jogelődje között fennállt jogviszony 211. hónapjára eső díjazás nem a jogviszony időbeli hatályán kívüli ellátási időszakra eső díjazás. A felperes által a szolgáltatónak teljesített havi kifizetés egy része előzetes finanszírozás (az alapidj), másik része utólagos finanszírozás (a teljesítménydíj és a jogviszony-ellenőrzési díj). Az utólagos elszámolású teljesítménydíj értelemszerűen a szerződés időbeli hatálya alatt teljesített szolgáltatás ellenértéke. Az Ebtv.34.§ (2) bekezdése nem értelmezhető úgy, hogy ennek kifizetésére a szolgáltató ne lenne jogosult és a finanszírozó ne lenne köteles.

A fellebbezés sikertelen volt, azonban a felperes személyes illetékmentessége és az alperes másodfokú eljárásban való érdemi részvételének hiánya folytán megtérítendő másodfokú eljárási költségekről határozni nem kellett.

P é c s , 2016. április 7.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró, dr. Vogycska Petra s.k. bíró